

РЕШЕНИЕ

№ 889

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9499** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Д. З. от [населено място] срещу Решение без номер от 14.07.2020 година, постановено по н.а.х.дело №2042/2020 година, 7 състав по описа на СРС потвърждаващо Наказателно постановление № РД-05-0284/27.12.2019 година на Директор СРЗИ, с което последният на основание чл.295,ал.3 и чл.294 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина за извършено нарушение на чл.7,ал.1,т.3 от Наредба № 4/04.03.2009 година за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти на доктор В. Д. З. е наложена глоба в размер на 1000 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение. Твърди се, че решаващият съд не е извършил действия по разкриване на обективната истина и е стигнал до грешни изводи като не е отговорил на нито един довод на жалбоподателя и най-вече, че АУАН не е връчен на нарушителя, и освен това е налице и друго съществено процесуално нарушение – в НП не е посочено точно мястото на извършване на нарушението. Посочва се още, че бланкетно е посочено, че е назначена по-висока от допустимата доза.Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът- В. Д. З. редовно и своевременно призован, не

се явява. Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат Г., редовно упълномощена.

Отговорникът по касация – СРЗИ редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Ю. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

От доказателствата по делото е установено, че касаторът З. е работила като лекар в [фирма]- Д. на адрес [населено място] [улица], № 51Б. На 20.04.2019 година в кабинета на д-р З., находящ се в посоченото Д. е извършен медицински преглед на дете – Р. Р. на 1 година и шест месеца и в изготвения Амбулаторен лист №469 от 20.04.2019 година на детето е поставена диагноза „Остра инфекция на горните дихателни пътища, неуточнена“, като д-р З. изготвила собственоръчно рецепта, с която предписала за лечение на детето антибиотик К. 125 мг./5 мл. гранули за перорална суспензия в доза 2x7,5 мл. след хранене, като към 22.02.2019 година детето е било с тегло 10 кг и 900 грама. Рецептурната бланка е подписана от д-р З. и в графата „Лекар“ е положен печат на болничното заведение, но в частта от рецептурната бланка, където е записана дневната доза К. от 2x7,5 мл. след хранене, липсвал подпис от лекаря.

Съгласно кратката характеристика на лекарствения продукт, с който препаратът е разрешен за употреба в България, в т.4.2. „Дозировка и начин на приложение“ и подробната таблица към нея, било описано, че за педиатрични пациенти с тегло от 8 до 11 кг. препоръчаната дневна доза на К. суспензия за деца (125мг/5 мл) е 2,5 мг/кг два пъти дневно. Родителите на детето Р. Р. подали жалба до ИА „Медицински надзор“ във връзка с предписаната превишена доза К., а по повод жалбата, на 22.07.2019 година служители в Отдел „КМДА“ при СРЗИ извършили проверка на място в кабинета на д-р З., а резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол №252 от същата дата- като в писменото си становище д-р З. посочила, че дневната доза за детето Р. Р. е била 7 мг, като вместо 2x3,5 мг, била изписала 2x7 мг и благодарила на фармацевта, че е забелязал по-високата еднократна доза и не е изпълнил рецептата, като назначението на лекарства не било обичайно и д-р З. осъзнавала това, но не смятала, че така биха настъпили тежки, застрашаващи живота и здравето на детето състояния.

Въз основа на Констативния протокол на 23.07.2019 година срещу касатора е съставен АУАН за извършено от нея нарушение на нормата на чл.7, ал.1, т.3 от Наредба №4/04.03.2009 за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти ,а въз основа на него издадено и Наказателно постановление на дата 27.12.2019 година, с което на касатора е наложена глоба в размер на 1000 лева.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора, че при издаване на решението е допуснато съществено процесуално нарушение в посока отхвърляне на искането за назначаване на съдебно- медицинска експертиза, защото

СРС се е мотивирал защо отхвърля искането за назначаване на експертиза по поставяне от страна на жалбоподателя въпроси. Неоснователно е и твърдението на касатора и на неговия процесуален представител, че в хода на административно-наказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се невръчване на АУАН на нарушителя, защото видно от самия АУАН е, че същият е съставен в присъствието на нарушителя и подписан от нея без възражения. Твърдението на касатора, че в както в АУАН, така и в НП не е посочено точно мястото на извършване на нарушението е неподкрепено с никакви доказателства, защото както в АУАН, така и в НП е посочено мястото на извършване на нарушението – [фирма]- Д. и дори да не е изписано правилно името на болницата и на- вече на Д., то това по никакъв начин не води до извод, че е нарушено правото на защита на наказаното лице, защото касаторът на първо място много добре знае къде е извършено нарушението- именно в неговия кабинет, помещаващ се в това Д., а на второ място, неизписването на името на Д., както е посочено от страна на касатора по никакъв начин не е довело до невъзможност доктор З. да установи къде е извършила нарушението. Правилен е изводът на СРС, че от събраните доказателства безспорно е доказано извършване на нарушението от страна на касатора на нормата на чл.7,ал.1, т.3 от Наредба № 4/04.03.2009 година за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти. В чл.1 от Наредбата е очертан предметният и обхват- с нея се определят медицинските специалисти, които могат да издават рецепти, редът за предписване на лекарствени продукти, срокът за изпълнението, случаите и редът, при които магистър-фармацевт може да откаже да изпълни лекарско предписание, условията и редът, по които български граждани и чужди граждани, постоянно и временно пребиваващи в страната и пътуващи извън Република България, могат да носят или да изнасят лекарствени продукти, предназначени за лечението им, количествата лекарствени продукти, предназначени само за лечението на транзитно преминаващи и временно пребиваващи на територията на страната лица, които те могат да притежават, условията и редът за признаването и изпълнението на рецепти, издадени в друга държава членка, редът за предписване на лекарствени продукти, съдържащи наркотични вещества от [приложения № 2 и 3 към чл. 3, т. 2 и 3 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични](#), приета с Постановление № 293 на Министерския съвет от 2011 г. (ДВ, бр. 87 от 2011 г., редът за отпечатване и разпределяне на бланки за отпускане и отчитане на лекарствените продукти по т. 5, условията, редът и принципите, по които се предписват лекарствени продукти съобразно тяхната разходна ефективност по смисъла на [§ 1, т. 28 от допълнителните разпоредби на Закона за здравното осигуряване \(ЗЗО\)](#). По аргумент от нормата на чл.4 от Наредбата право да предписват разрешени за употреба в страната лекарствени продукти и да издават рецепти имат лекари/лекари по дентална медицина, упражняващи медицинската професия. В чл.5 от Наредбата е посочено, че в регионалната здравна инспекция (РЗИ) се води регистър на лекарите и лекарите по дентална медицина, които предписват лекарствени продукти, съдържащи наркотични вещества и в регистъра се вписват данните на лекаря/лекаря по дентална медицина по документа за самоличност, личен код и код на лечебното заведение, предписването на лекарствени продукти се извършва на рецептурна бланка с бял цвят съгласно [приложение № 2](#).) Върху рецептурната бланка задължително се отбелязва режимът на отпускане - за еднократно или многократно отпускане, като при многократното

отпускане се уточнява и колко пъти ще се изпълнява рецептата. Рецептите с режим многократно отпускане имат валидност до 6 месеца от датата на издаването им и съдържат означение на броя на отпусканията. В чл.7 от Наредбата е визирано съдържанието на на Рецепттурната бланка - "инскрипцио" - собствено и фамилно име на лицето по [чл. 4](#), уникален идентификационен номер, наименование и адрес на лечебното заведение, телефон за връзка, дата на издаване на рецептата, "прескрипцио" - наименование, количество на активно вещество в лекарствена форма и количеството на лекарствения продукт; количеството се изписва с цифри, а при предписване на лекарствени продукти, съдържащи наркотични вещества - и с думи;,"сигнатура" - посочват се еднократната и денонощната доза на лекарствения продукт, продължителността на курса на лечение и необходимостта от повтарянето му; дозата се изписва с цифри; при предписване на доза, по-висока от максимално определената при разрешаването за употреба на лекарствения продукт, предписващият се подписва срещу превишената доза; не се допускат общи изрази като: "известно", "по наставление", "по схема" и др.; "субскрипцио" - указания за начина на изпълнение на предписанието; при използване на указанията "цито", "цитисимо" или "статим" задължително се записва часът на предписването на лекарствения продукт;. подпис на лекаря/лекаря по дентална медицина/фелдшера, личен печат на лекаря/лекаря по дентална медицина и/или печат на лечебното заведение, трите имена на пациента, възрастта и адрес по местоживееене, като при бременна жена, кърмачка или дете се отразява и това обстоятелство.

От доказателствата по делото е установено безспорно, че касаторът З. в качеството и на лекар е предписала рецепта след преглед на дете на 1 година и шест месеца с тегло 10 кг и 900 грама антибиотик К. 125 мг/5 мл гранули за перорална суспензия в доза 2x7,5 мл. след хранене и от Таблицата за определяне на дозата въз основа на телесно тегло концентрация на суспензията е 2x2,5 мл., а на Рецепттурната бланка е записано 2x7,5 мл. След хранене като липсва подпис срещу превишената доза от лекаря и превишената доза може да доведе до нежелани реакции и риск за здравето на детето. Нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, при което законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора и при отмерване на наказанието административно-наказващият орган е определил санкция в предвидения от закона минимум по чл. 294 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, според която който наруши разпоредбите на този закон или наредбите по прилагането му, извън случаите по [чл. 281 - 293](#), се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение - с глоба от 3000 до 5000 лв. Така определената санкция е справедлива и съответна на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Като е достигнал до тези изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила ,а предявената срещу него жалба отхвърлена като неоснователна.

Следва да се отбележи и подчертае, че измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността, като порок на съдебното решение, е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на

касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

Воен от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ без номер от 14.07.2020 година, постановено по н.а.х.дело №2042/2020 година, 7 състав по описа на СРС.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

